

—== זוהר תהלים ==—

אָמַר לוֹ לְרַבִּי יוֹחָנָן: הֵתַקַּן דְּבַרְיָךְ, וְלֶךְ לְכַסְאָךְ שִׁתְּקַנּוּ לָךְ, שֶׁהָרִי שָׁנִים עֶשֶׂר מֵהַחֲבָרִים יָבֹאוּ בְּשִׁבְלֶךָ, וְאֲנִי רֵאִיתִי מָה שֶׁלֹּא נִתְּנוּ לִי רְשׁוֹת לְגִלּוֹת. וְרֵאִיתִי מֵאוֹתָם הַחֲבָרִים שֶׁהִתְקַיֵּם תַּלְמוּדָם בַּיָּדָם. וְרֵאִיתִי אֶת אוֹתוֹ הַמְּקוֹם שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ שָׁם. וְשִׁמְעֵתִי כְרוּז מִכְרִיז בְּכָל יוֹם: אֲשֶׁרֵיהֶם הַחֲבָרִים שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, וְאוֹתָם שֶׁמְזַכְּרִים בָּהּ אֶת הָאֲחֵרִים, וְאוֹתָם הַמְּעִבִירִים עַל מִדּוֹתֵיהֶם. רֵאִיתָם, כִּשְׁהֵייתִי בּוֹכָה וְצוֹחֵק, הָרְשׁוֹת נִתְּנָה לְמֶלֶךְ הַמּוֹת לְהֵבִיא אוֹתִי, וְרֵאִיתִי הַשְּׂכִינָה אֲצִלִּי, וְלֹא נִתְּנוּ לוֹ. וְעַל כֵּן בְּכִיתִי מִמֶּלֶךְ הַמּוֹת, וְצַחֲקֵתִי כִּשְׁרֵאִיתִי הַשְּׂכִינָה שֶׁלֹּא נּוֹתַנְתָּ לוֹ. וְרֵאִיתִי עַד שֶׁנּוֹטְטִילִים אוֹתִי לְבֵית הַדִּין שָׁשָׂם, וְרֵאִיתִי כַּמָּה צְבָאוֹת וּמַחְנוֹת, שֶׁם כָּלֶם מֵתַעֲסָקִים בְּדִינֵי הָעוֹלָם, וּבְרֵאִשִּׁיָּהֶם סַנְדַּלְפוּ"ן בְּעַל הַפְּנִים, שֶׁקּוֹשֵׁר קֶשְׁרִים לְאֲדוֹנוֹ, וּפְרַכְתָּ אַחַת פְּרוּסָה עָלָיו, וְכָל צְבָאוֹת הַשָּׁמַיִם שֶׁתַּחַת יָדוֹ, וְלֹא נִתְּנָה רְשׁוֹת לְקַרְבַּ לְרֵאִיתוֹ.

וְרֵאִיתִי בֵּית דִּין, וְכַמָּה שָׂרִים מְמַנִּים לְפָנֵיהֶם, מֵהֶם סְנַגּוּרִים עַל בְּנֵי הָעוֹלָם, וּמֵהֶם קְטַגּוּרִים. נִטְלוּ וְקָרְבוּ אוֹתִי אֲלֵיהֶם. וְרֵאִיתִי שָׁם רַבִּים מִן הַחֲבָרִים. אָמְרוּ לוֹ לְמֶלֶךְ הַמּוֹת: מָה זֶה מִבְּנֵי הָעוֹלָם אֲצִלְךָ? אָמַר לָהֶם: שֶׁלֹּא נּוֹתַנִּים לִי לְהִמִּית אוֹתוֹ, וְקַרְבְּתִיו לְדִין. (אמר להם, דונו דינו, והניחו אותי לשבת וקרבו אותילדין לפני שלשה סנהדרין שידונו דיני, ושמעתי.) שָׁקְמוּ שְׁלֹשָׁה עֵדִים, וְאָמְרוּ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים מְצָאנוּ כִפֶּר, מְצָאנוּ כִפֶּר, וְהַעֲדוּ עָלַי שֶׁהַעֲבַרְתִּי תַמִּיד עַל מִדּוֹתִי. הִתְעַסְקוּ בְּדִינֵי כָּל אוֹתוֹ הַיּוֹם,

אֲלֵימֶלֶךְ, שֶׁהִיא נִשְׁמָה לְנִשְׁמָה. אַחַר כֵּן מָה כְּתוּב? וַיְמוֹתוּ גַם שְׁנֵיהֶם מַחְלוֹן וְכַלְיוֹן, רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְרוּחַ הַטְּמָאָה. עַכְשָׁיו הוּא שֶׁבֶר עַל שֶׁבֶר. הַנִּשְׁמָה לְנִשְׁמָה שֶׁל הַקֹּדֶשׁ שֶׁהוּא י', וְהַרוּחַ הַשְּׂכֵלִית שֶׁהִיא וּא"ו, לֹא יְמוֹתוּ, אֲלֵא אָדָם יוֹרֵד מִגְּדֻלָּתוֹ נִקְרָא מֵת. אָף כֵּאֵן, כְּשִׁמַּת רַבִּי אֲלֵיעֶזֶר, הִנְחַמָּה בַּחֲכָמִים שֶׁנִּשְׁאַרוּ, וְהֵם רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי וְחֲבָרָיו. מֵתוּ רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי וְחֲבָרָיו - נִשְׁאַר רַבִּי פְּרוֹסְפָּדָי. וְכַעַת חֲבָרָנוּ רַבִּי פְּרוֹסְפָּדָי שִׁמַּת עַכְשָׁיו, הוּא שֶׁבֶר עַל שֶׁבֶר.

בְּעוֹדָם יוֹשְׁבִים, רַבִּי חֲלֻקִּיהָ שֶׁהִיא אֲצִלוֹ, רָאָה אוֹתוֹ שֶׁחֲזָרוּת הַדְּמָעוֹת עַל פְּנָיו, וְצַחֲוֹק בְּפִיו. קָרָא לְרַבִּי יוֹחָנָן וְלַחֲבָרִים, וְרָאוּ אוֹתוֹ עִם דְּמָעוֹת עַל פְּנָיו, וְצַחֲוֹק בְּפִיו. אָמְרוּ שֶׁוּדְאִי לֹא מֵת. יָשְׁבוּ, וְלֹא עֲזָבוּ אָדָם לְקַרְבֵּי אֱלֹוִים. בְּעָרְבַת פֶּתַח עֵינָיו, בִּקֵּשׁ מִים לְשִׁתּוֹת. קָרְבוּ אֵלָיו רַבִּי יוֹחָנָן וְחֲכָמִים. אָמַר לָהֶם: רַבּוֹתִי, לָכוּ לְשִׁלוֹם. לְמַחֵר שׁוּבוּ אֵלַי וְאִמַר לָכֶם מָה שֶׁרֵאִיתִי, וְצוּוּ אוֹתִי לְהוֹדִיעַ לַחֲבָרִים. שֶׁעַכְשָׁיו הַצְּטַרְכְּתִי לְתַקֵּן כָּל הַדְּבָרִים שֶׁרֵאִיתִי, וּבְלִילָה הַזֶּה שֶׁהֵייתִי שָׁם, עוֹלָם אַחַר רֵאִיתִי, וְלֹא יִדְעֵתִי מָה הוּא. אָמְרוּ לְבְנֵי בֵּיתִי שֶׁלֹּא יִקְרְבוּ אֵלַי, וְלֹא יִהְיֶה אָדָם כֵּאֵן. כָּלֶם הִלְכוּ. וְרַבִּי יוֹחָנָן נִשְׁאַר שָׁם, וְלֹא קָרַב אֵלָיו כָּל אוֹתוֹ לִילָה. כִּשְׁהִיא מְאִיר הַיּוֹם, רָאוּ אוֹתוֹ שֶׁהִיא מְדַבֵּר וּבּוֹכָה. וְלֹא יִדְעוּ דְּבַר. קָם וַיֵּשֶׁב, וְקָרָא לְרַבִּי יוֹחָנָן. אָמַר לוֹ: מָה רֵאִיתָ? אָמַר: מֵעוֹלָם אַחַר בָּאתִי, וְנִכְנַסְתִּי לְשָׁם, וְלֹא נִתְּנוּ לִי רְשׁוֹת לְגִלּוֹת דְּבַר, אֲלֵא לֶךְ וְלַחֲבָרְךָ. וְאָמַר לָהֶם מָה שֶׁרָאָה.